

"Patnja preobražena u ljubav"

Godine 1985. Toni Zweifel, u savršenom zdravlju, zapisao je pomalo iznenađujuću misao: „Loša stvar nije toliko činjenica da netko ima rak, već to što nečiji odnos s Bogom nije dovoljno jak da bolest pretvori u nešto pozitivno.“

26.08.2013.

Godine 1985. Toni Zweifel, u savršenom zdravlju, zapisao je pomalo iznenađujuću misao: „Loša stvar“, napisao je, „nije toliko

činjenica da netko ima rak, već to što nečiji odnos s Bogom nije dovoljno jak da bolest pretvori u nešto pozitivno. Jedino pravo zlo je grijeh. Naša kršćanska vjera, vitalni odnos s Bogom, može čak i rak pretvoriti u ljubavnu priču.“

Toni je tada bio na vrhuncu svoje produktivnosti. Nije mogao ni slutiti koliko će se brzo i sam naći u situaciji tog pacijenta s rakom. Nekoliko mjeseci kasnije otkriveno mu je da ima vrstu leukemije koja je pružala malo nade za izlječenje. Bila je potrebna agresivna kemoterapija, s vrlo bolnim nuspojavama.

Prihvatajući bolest

Od prvog trenutka, Toni se trudio sjediniti svoju patnju s Kristovom, kao što je naučio od svetog Josemarije Escriva. Nije htio ostaviti Isusa samog na križu, već ga pratiti, dijeliti njegove osjećaje i sudjelovati u njegovom djelu spasenja. Molitva i

žrtva postale su mu glavna preokupacija tijekom boravka u bolnici.

„Biti zdrav ili bolestan“, napisao je nekoliko mjeseci prije smrti, „manje je važno od našeg odnosa s Bogom, koji je jedino što je važno i što čovjeka čini sretnim čak i u bolesti. Što god se dogodi, znam da je to nabolje.“

Kroz patnju, približavanje Bogu

U prosincu 1986., deset mjeseci nakon što mu je dijagnosticirana leukemija, liječnici su mislili da su pobijedili bolest. Tada se počeo brinuti da će, sada kada je dobro, početi slabiti u osjećaju Božje prisutnosti. Kako bi to spriječio, nastojao je ostati svjestan svoje bolesti. U teškim profesionalnim pitanjima često se pitao: „Ali Toni, jesi li se dovoljno molio za uspješan ishod?“ A on bi odgovorio: „Da, kad sam bio bolestan...“ A onda bi se

potaknuo na molitvu, govoreći, poluozbiljno, polu u šali: „Nemojmo prisiljavati našeg Gospodina da me ponovno udari, da bih se malo više molio.“

Kad je nekoliko godina kasnije doživio prvi recidiv, Toni je to shvatio kao poziv na intenzivniju molitvu. „Blagoslovljena bila ova božanska milovanja u vezi s mojim zdravljem“, rekao je. „Pomažu mi da usmjerim svoju pažnju na važnije stvari i da više molim.“ I čvrsto je odlučio da će to nastaviti činiti kada bude mogao napustiti bolnicu i vratiti se na posao.

Osjećao se blisko sjedinjenim s prelatom Opusa Dei, mons. Alvarom del Portillom: Prinio je mnoge svoje patnje i nelagode za njegove nakane. Tijekom putovanja Don Alvara u Sjevernu Ameriku 1988. napisao je: „Složio sam neku vrstu dječje molitve

koju izgovaram noću kad se probudim i pratim vas u Americi.“

Toni je bio vrlo svjestan da u svojim „izvanrednim okolnostima“ može biti velika podrška i poticaj za vjeru drugih. Mnogi su ga ljudi posjećivali uz bolesničku postelju. Umjesto da traži suosjećanje za sebe, raspitivao se o njihovoj vlastitoj situaciji i problemima. Često je koristio te trenutke „da se odmah udubi i govori o Bogu“. Na taj je način mnoge ljude vodio do novog i dubljeg odnosa s Bogom.

„Krist je izabrao goru sudbinu“

U svojoj situaciji, Toni je uvijek imao na umu sudbinu koju je sam Krist dragovoljno prihvatio na kraju svog života. To mu je pomoglo da ne shvati vlastitu bolest preozbiljno. „Iz ljubavi prema nama, utjelovljeni Bog odabrao je za sebe smrt na križu. Da je leukemija bila veći dokaz njegove ljubavi, odabrao bi taj način smrti.“

Izrazio je veliku zahvalnost onima koji su molili za njega; ali je prepustio Bogu da odluči koliko će od tih molitvi biti u njegovu korist, a koliko će, kako je rekao, „biti preusmjereno na mnogo ozbiljnije i važnije stvari“.

U ožujku 1988. pretrpio je akutnu temperaturu koja se popela iznad 38°C. Prijatelj mu je satima hladio čelo. Toni je kasnije rekao da mu je ta osoba bila „kao majka“ u brizi za njega. Godinu dana kasnije ponovno je napisao mons. del Portillu.

Govorio je o svim ljudima koji su ga dolazili posjetiti i završio rekavši:

„Vidite da se 'dobro provodim'.

Pokušavam biti blizu Vas dok koristim ovo blago koje se trenutno svodi samo na još malo umora.“

Mons. del Portillo je na margini primijetio: „zna da je njegova bolest sada u terminalnom stanju i da bi mogla dovesti do njegove smrti u bilo kojem trenutku.“ Nekoliko dana prije

smrti Toni je pretrpio moždano krvarenje. Zbog toga neko vrijeme nije mogao govoriti, iako mu je um još uvijek bio bistar. Podnio je to s velikim mirom, a kada je ponovno mogao govoriti, našalio se: „Računalo je još uvijek radilo, ali pisač nije.“

“Ljubavna priča”

Rano ujutro 24. studenog 1989. Toni je podlegao bolesti. Nekoliko minuta prije posljednjeg daha oprostio se mahanjem ruke od dviju osoba koje su ga pratile. Nekoliko dana ranije rekao je nekome da je njegov život bio „božanska ljubavna priča“. Uživao je u divnoj intimnosti s Bogom, na čemu mu je bio vrlo zahvalan.

Toni je umro sa sigurnošću da je postigao istinsku sreću. U vlastitoj je duši doživio ono što je papa Benedikt XVI. kasnije napisao u svojoj knjizi Isus iz Nazareta: „Križ je prava 'visina'. To je visina 'ljubavi do

kraja' (Iv 13,1). Na križu je Isus
uzvišen do same 'visine' Boga koji je
ljubav“ (str. 349).

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/patnja-preobrazena-u-
ljubav/](https://opusdei.org/hr-hr/article/patnja-preobrazena-u-ljubav/) (1.04.2026.)